

ха челешките приключенїа, не е било
 възможно да не е помагала на каква
 съдба на Римляните да победатъ гол-
 ма частъ на зема, и да ѝ покоратъ
 подъ властѣта си. Авреліанъ царь доде
 съ голѣма сила и отне Кралекството на
 реченната госпожа, а ѝ зароби и за-
 веде ѝ въ Римъ. Но та въ тѣй нейно
 робство показва таквасъ неподвижностъ,
 достоинство и височина на дѣшата си, що-
 то засвидетелствѣва чи е била достойна
 да владее и надъ сички свѣтъ. Аврелі-
 анъ ѝ попита, какъ е смеила да са бѣе
 съ Римските Императори. А та ѝ от-
 говори: Азъ освенъ тебе други Импера-
 торъ не познавахъ; а не бихъ та и по-
 знала, ако бихъ та победила. Авреліанъ
 като си празнуваше победата, съ злати
 вериги обвѣрзана, съ сичкото ѝ царско
 украшеніе, уведе ѝ въ Римъ. Но нейно-
 то негрижане за сичко това, произведе
 въ народа по голѣмо чѣдо, нежели сич-
 ката Цесарска помпа (салтанатъ). Мло-
 зина го осѣждаваха, чи си е показалъ